

Morsch en Beeftin: volmaakt duo

RECENSIE Kamermuziek

door **Fokke-Jan Dijkstra**

Het is niet de eerste keer dat ze samen musiceren, de bariton André Morsch en de pianist Eildert Beeftink. Al in 2007 wonnen ze in Stuttgart het Hugo Wolf Concours en sindsdien treden ze geregeld samen op. Dat is te horen: als een eeneiige tweeling brengen ze muziek van Schumann, Beethoven, Reutter en Moesorgski tot leven. Alles klopt: de balans, de timing, de dynamiek, de frasering en de muzikale kleuring. Het concert begint nogal in mineur, met liederen over tranen, eenzaamheid en ijdele hoop. Goethe leverde de teksten voor Drie liederen

uit Wilhelm Meister van Schumann en Tiedge voor An die Hoffnung van Beethoven. Morsch lijkt gespannen, heeft soms moeite met de intonatie en zingt zijn teksten weinig lyrisch. Daarentegen zijn detaillering en expressiviteit van grote klasse, een belofte. Die belofte wordt meteen ingelost in Mailied en Neue Liebe, neues Leben van Goethe/ Beethoven. Frank en vrij bezingt Morsch de betoverende liefde als bron van leven. In Vier Huzarenlieder heeft Schumann zich uitgeleefd in muzikale omschrijving van de tekst. Flarden volksmuziek worden gecombineerd met het fijnste filigraanwerk. Volop drama beleven we in de verklanking van het gruwelijke verhaal over Koning

Belsazar van Heine/Schumann. Van Hermann Reutter zijn vier liederen te horen. Het vierde, op een gedicht over Copernicus, valt op door prachtig verklankt fugatische lijnenspel. Hoogtepunt is de ijzersterke vertolking van Liederen en dansen van de dood van Koetoezov/Moesorgski. De dood die geruststelt, verleidt, met je mee danst en vecht, maar altijd overwint, wordt met veel gevoel voor drama zinderend gebracht. Het publiek luistert ademloos naar een bariton die moeiteloos omschakelt van het Duits naar het Russisch met de daarbij behorende speciale klank.

● Gehoord: Deventer 18/11

★★★★☆